

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2013

UN SUPERHEROI EXTRAORDINARI

Inici: Autoria Seminari Dinamització Biblioteques Escolars (*CRP Baix Llobregat I – Sant Feliu de Llobregat*)

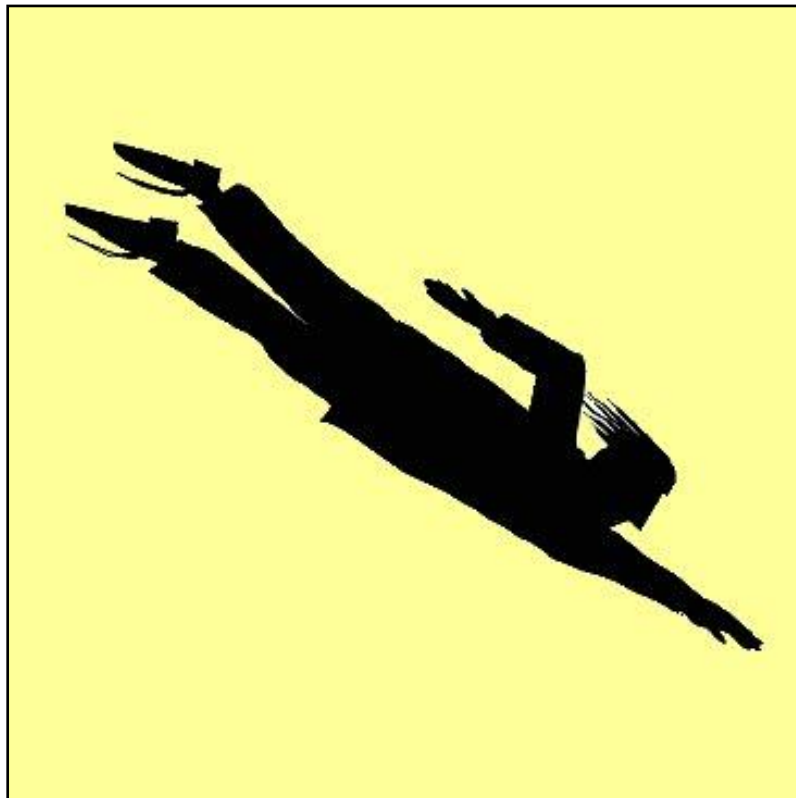
Nus: Alumnes 4rC Escola Bon Salvador, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Sílvia Gómez)

Desenllaç: Alumnes 4t Escola L'Alzina, Molins de Rei (Tutor: Josep Tresserra)

Jo no hi era, però em van explicar que una vegada va existir un superheroï divertit com el que més.

Tot li sortia al revés.

Tenia les orelles tan grans que li permetien volar i el poder extraordinari de . . .

... tenir molta força.

Tots dos poders els utilitzava per salvar a la gent però tenia un gran problema, que no sabia controlar-los.

L'altre dia, sense anar més lluny, va sentir una velleta que estava cridant:

- **SOCORSSSS, SOCORSSSS! Algú ha entrat a casa..**

Efectivament, un lladre havia entrat a casa i li estava robant les joies.

En aquell moment, el capità Super Memo (CSM pels amics) es trobava a la dutxa tranquil·lament

- **Sento sorolls?** -Es va preguntar.

- **Sí, crec que algú està en perill.**

Sense pensar-s'ho dues vegades, el nostre súper heroi va col·locar-se la seva vestimenta que consistia en un pijama vermell, que li havia fet l'àvia quan era petit, recobert d'una armadura medieval i un mitjó al cap amb dos forats perquè li sortissin les seves grans orelles.

- **Uff cada cop em costa més posar-me aquest vestit.** -va exclamar el capità Memo, mentre estirava el pijama perquè li entrés- **Per fi, m'ha cabut! Deu ser que s'encongeix.**

Tot seguit va sortir per la finestra de casa seva movent les orelles amb gran energia, per tal d'arribar en un tres i no res a casa la senyora Alícia, que així es com es deia la velleta. Però com no controlava ni la velocitat ni la força, va anar a parar a casa del senyor Bastida, el qual tenia un gos amb molts males puces.

- **Hola gosset.** -va dir el capità Memo amb simpatia.
- **BUP, BUP** -feia el gos mentre el perseguia per tot arreu.

El capità corria i corria fins que va topar amb una paret, amb tanta força descontrolada que va fer un forat tan gros que va anar a parar al jardí.

- **Mare meva quin cop i quin forat!**

Des d'allà va poder veure el lladre a la casa de la senyora Alicia.

- **He de dissenyar un pla!** -va exclamar el Capità.

Va rumiar una estratègia per poder entrar silenciosament i enxampar el lladre amb les mans a la massa.

Consistia en fer un petit forat a la teulada de casa la senyora Alicia i baixar amb una escala, però una vegada més el seus poders es van descontrolar i sense voler va fer un forat tan gran que ...

... va ensorrar la teulada.

El lladre va quedar immobilitzat amb la runa, però se li va trencar el fèmur, una costella, el radi i l'omòplat.

La senyora Alícia, d'una banda estava contenta perquè havia atrapat el lladre però, enfadada, va sortir al jardí i va començar a donar cops d'escombra al capità Súper Memo i li va deixar la cara aixafada.

La senyora Alícia el va denunciar per les destrosses i el jutge el va condemnar a fer serveis socials.

Li van fer portar sorra del desert a una platja del Maresme amb una bossa foradada.

D'això fa molt de temps i segur que si aneu un dia a la platja és possible que us el trobeu treballant.

